

FRANCES CORNFORD

Pillanatkép

Ó harmatos fű, sárga, holt levél,
Lágyan-árnyas folyó, mit Milton kedvelt, zöld folyópart,
Ívelt hidak, varjú a fán, eső-szabdalta fűzek,
És kövek, komoly, ismerős kollégium-falak –
Ez Cambridge, otthonom.
Taláros tudóst látok, amint a könyvtárba
Vissza könyveket, elégedetten s elgondolkodón,
Oly öröknek tűnik, akár a ráncos-kérgű,
Tócsákkal övezett kőrisek vagy a harangszó
S a messzi futballpályákról hallatszó zsvaj.
A kép, mióta élek, változatlan és ilyen marad,
Mire egyszer megvénülnek az unokáim is.

Gömöri György fordításai

■ **Frances Cornford** (1874–1943) cambridge-i költő, Rupert Brooke és Békássy Ferenc barátja. Utóbbi, aki 1915 júniusában esett el az orosz fronton, szép versben búcsúztatta, versét magyarra Gömöri György fordította (*Életünk* 1995/11).